

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om elektroinstallatører.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2115, fremsættelsen i tidenden sp. 3918).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Th. Mikkelsen: Det lovforslag, der her er til behandling, og som er fremsat af den højtærede minister for offentlige arbejder, tager sigte på at udskille lovgivningen for elektroinstallatører fra loven om tekniske installationer, lov nr. 151 af 7. maj 1937, der også omhandler gas-, vand- og sanitetsinstallationer. En sådan adskillelse for elektroinstallatørerne med hele deres omfattende arbejdsområde samlet i den nye lovgivning er uden tvivl hensigtsmæssig. For elektroinstallatørernes arbejder gælder i dag et omfattende regelsystem, bl. a. i stærkstrømsreglementet.

Efter installatørloven af 1937 er det overladt til el-værkerne inden for værkets forsyningsområde selv at afgøre, hvorvidt tekniske installationer inden for området kun må udføres i henhold til autorisation fra værket. En sådan autorisationsordning er gældende i de fleste forsyningsområder. Den hviler på et skøn fra el-værkernes ledelse over, hvorvidt installatøren opfylder de gældende eksamensbetingelser og bør have autorisation. Kun undtagelsesvis har ministeriet for offentlige arbejder ændret de af el-værkerne trufne afgørelser. Det nu fremsatte lovforslag går ud på, at alle fagfolk, der har taget den foreskrevne installatør-eksamen, skal kunne få autorisation, også uden for hjemstedskommunens forsyningsområde. Autorisation gives af ledelsen for de enkelte elektricitetsforsyningsanlæg, når der fremsættes begæring derom, og omfatter samtlige arbejder, som loven angår. Ministeren kan dog uanset bestemmelsen i § 3, stk. 1, bemyndige statsinstitutioner og

kommunale institutioner, der råder over personale med de fornødne tekniske kvalifikationer, til at lade de arbejder inden for deres egne installationer og anlæg, som ellers er forbeholdt autoriserede elektroinstallatører, udføre af personer, som er ansat i vedkommende institutioner og har bestået en i henhold til § 2, stk. 1, godkendt prøve for elektroinstallatører.

Enhver, som har bestået en godkendt prøve for elektroinstallatører eller har opnået dispensation efter § 2, stk. 3, kan kræve sig autoriseret som elektroinstallatør, når han endvidere inden for vedkommende elektricitetsforsyningsanlægs forsyningsområde har fast værksted samt kontor med telefon, og når han som sikkerhed for den forsvarlige udførelse af de ham overdragne arbejder deponerer et af vedkommende ledelse generelt fastsat beløb eller stiller en sikkerhed for, at et sådant beløb er til rådighed. Desuden skal installatøren dokumentere, at han har haft mindst 1 års teknisk arbejde i branchen inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år fra den dag, han bestod installatørprøven, og endelig kræves det for at få autorisation, at installatøren ikke er ude af rådighed over sit bo.

§ 5 siger, at uanset om en person opfylder betingelserne i § 4 for at kunne kræve sig autoriseret som elektroinstallatør, skal vedkommende ledelse kunne nægte autorisation, såfremt ansøgeren inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af stærkstrømsreglementet. Samme virkning har straf, der for forseelser i forbindelse med elektriske installationer er idømt inden for de sidste 3 år i medfør af § 9 i lov nr. 151 af 7. maj 1937.

Beslutninger, der af ledelser for elektricitetsforsyningsanlæg er truffet om nægtelse af en ansøgt autorisation, skal være ledsaget af en begrundelse og kan, når betingelserne i § 4 ikke er opfyldt samt i de i § 5 omhandlede tilfælde, af vedkommende ansøger påklages til ministeren for offentlige arbejder. En sådan klage skal ske inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt ansøgeren ved forkyndelse eller anbefalet brev.

Er utilfredsstillende arbejde udført af en installatør eller hans personale og har medført skade på et el-værks forsyningsnet

[Th. Mikkelsen.]

inden for hans område, kan vedkommende elektricitetsværk eller elektricitetsselskab holde sig skadesløs for udgifter, der måtte være påført disse som følge heraf, igennem det af installatøren deponerede beløb. Ledelsen kan derefter forlange, at det deponerede beløb på ny bringes op til sin oprindelige størrelse inden udløbet af en af ledelsen fastsat frist.

Hvis en installatør findes skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved installationsarbejdet eller har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af de af ledelsen i medfør af § 11 udfærdigede ordensmæssige forskrifter for arbejdets udførelse og installatørværkstedets indretning og udstyr, kan den pågældende ledelse tilbagekalde autorisationen på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Med hensyn til de ordensmæssige forskrifter er der her tale om en ny bestemmelse. Ministeren for offentlige arbejder udfærdiger efter forhandling med de interesserede organisationer vejledende forskrifter for de minimumskrav, der til enhver tid bør stilles til installatørværksteds indretning og forsyning med instrumenter og hjælpeværktøjer.

Elektricitetsrådet er berettiget til at undersøge, hvorvidt installatørerne udfører de dem overdragne arbejder på tilfredsstillende måde.

Hvis en installatør af elektricitetsrådet findes skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved udførelsen af installationsarbejder, kan rådet på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre fratage ham retten til at udføre arbejder, som omfattes af denne lov.

Beslutninger i henhold til § 8, stk. 3, og § 9, stk. 2, der har medført, at installatøren har mistet retten til at udføre sådanne arbejder, kan indbringes for domstolene inden 8 uger efter, at den pågældende beslutning er meddelt ham ved forkyndelse eller anbefalet brev. Et sådant sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at installatøren under sagens behandling ikke må udøve virksomhed, som omfattes af denne lov.

I § 13 pålægges det ledelserne på de enkelte elektricitetsforsyningsanlæg at holde elektricitetsrådet underrettet om alle trufne beslutninger om suspension eller tilbagekal-

delse af autorisationer samt om ethvert tilfælde, hvor det kommer til vedkommende ledelses kundskab, at en under forsyningsområdet autoriseret installatør er straffet for overtrædelse af installatørloven eller stærkstrømsreglementet, eller at han ikke længere opfylder betingelserne for at vedblive at være autoriseret.

Elektricitetsrådet fører et register over disse indberetninger samt over de af rådet i medfør af § 9 trufne beslutninger. Oplysninger om registrets indhold må ikke uden ministeren for offentlige arbejders samtykke meddeles andre end elektricitetsværkers ledelse og elektroinstallatører, der skønnes at have retlig interesse i at blive bekendt med, hvad der er registreret om de pågældende selv.

Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges i § 14 til at udfærdige de nødvendige overgangsbestemmelser. Måske ministeren i et udvalg ville gøre rede for de retningslinjer, der her er tænkt på.

Socialdemokratiet har megen sympati for det foreliggende lovforslag, fordi det åbner adgang for særligt kvalificerede fagfolk til at udføre installationsarbejder uden monopolagtige bestemmelser. I dag er der kun erhvervsmulighed for enkelte folk inden for erhvervet. Det hilses derfor med glæde, at man nu stiller fagets udøvere frit inden for deres erhverv i lighed med andre bygningshåndværkere til lige stor glæde for forbrugere og fagets udøvere og ikke mindst for de unge, der i den kommende tid skal søge eget erhverv. Jeg håber, at der snart bliver mulighed for at give samme frihed i erhvervsudøvelsen til gas-, vand- og sanitetsbranchen.

Jeg tilsiger lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Marius Buhl: Det foreliggende lovforslag om elektroinstallatører er resultatet af et meget grundigt forarbejde; det har været ventet gennem lang tid i mange kredse, og jeg finder grund til at takke den højtærede minister, fordi forslaget nu er fremsat.

Hidtil har det jo været sådan, at man for at måtte udføre installationsarbejde skulle have autorisation fra det pågældende forsyningselskab; hvis en sådan blev nægtet, kunne denne beslutning indankes for ministeriet, men det var i meget få tilfælde, der

[Marius Buhl.]

blev ændret ved forsyningsselskabets afgørelse. Der er to grunde til, at det har været sådan.

Den første er den, at det almindeligvis er forsyningsselskabet, der ejer ledningsnettet og alle installationer. Maskiner, lamper og sligt vil jo let kunne influere på ledningsnettet. Derfor mente man, ejerne af ledningsnettet bestandig burde have hånd i hanke med, hvem der udfører det arbejde.

Den anden grund til kravet om autorisation var den, at elektriciteten rummer megen fare, bl. a. megen brandfare; det er måske også sådan, at elektriciteten får skyld for brande i lidt flere tilfælde, end den faktisk har. Man har spøgende sagt, at hvis man ikke ligefrem kan bevise, at der ikke har været installeret elektricitet i ejendommen, der er brændt, er det elektriciteten, der er skyld i branden — kunne man bevise det, kunne den jo ikke få skylden.

Hvorom alting er, er det klart, at elektriciteten rummer denne fare og også rummer en betydelig fare for helbredet, ja, endogså kan være livsfarlig, så det er givet, at man må have sikkerhed for, at installationsarbejdet er rigtigt udført. Det har man ment at opnå ved at stille visse absolutte krav til uddannelsen, såvel den praktiske som den teoretiske, og det er ganske rimeligt, men retten til at nægte autorisation har efterhånden ført til, at arbejdet er blevet noget af et privilegium. Når unge, som havde fulden deres uddannelse, både den praktiske og den teoretiske med den dertil hørende prøve eller eksamen, kom ud og ville til at drive deres næringsvej, er der blevet nægtet dem autorisation, og så har de faktisk ingen vegne kunnet komme. Næringsfriheden har på dette område ofte været ret illusorisk.

Spørger man om grunden dertil, har den vel i en del tilfælde været den, at de, der havde autorisation, mente, at de var tilstrækkelige, de kunne sagtens klare det arbejde, der var i det pågældende område. Det er måske også rigtigt, men det er dog en betragtning, som man ikke gør gældende inden for andre erhverv, og som man heller ikke med rette kan opretholde her. Det er dette forhold, der ændres ved det foreliggende lovforslag, der bestemmer, at en installatør, der har sin uddannelse i orden,

har krav på at blive autoriseret. Man kan spørge: hvorfor skal han så autoriseres? Jo, det skal han, fordi værkerne må vide, hvilke folk der arbejder med deres sager, såvel ledningsnettet som de til ledningsnettet knyttede installationer. Det må de vide; men de skal ikke kunne nægte ham autorisation.

Der stilles i lovforslaget nogle krav om værkstedets indretning og om et depositum, der kan komme til udbetaling, hvis arbejdet viser sig at være dårligt udført. Det kan nok ikke undgås, men jeg synes, vi må have sikkerhed for, at disse krav ikke bliver en slags klausuler, der kan benyttes som påskud for at nægte autorisation. De må ligge inden for absolut rimelige rammer. Der står i forslaget, at ministeren kan udarbejde minimumskrav, men man må også have sikkerhed for, at ikke et eller andet forsyningsselskab stiller for store krav og dermed får en lovmæssig grund til at nægte autorisation.

Men det er jo alt sammen noget, der kan behandles i det udvalg, som skal nedsættes. Jeg håber, at det må blive et ret kort udvalgsarbejde, da jeg meget gerne ser loven gennemført i denne samling. Jeg har i mit arbejde i jævnstrømsværkernes landsledelse ret ofte været ude for anker over de nuværende tilstande fra unge installatører. Derfor ville jeg gerne, om dette lovforslag kunne blive gennemført snarest muligt, og jeg kan tilsige mit partis støtte hertil.

Adolph Sørensen: Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en ikke uvæsentlig årsag til fremsættelsen har været en ofte fremført kritik af de forhold, som lovforslaget nu tilsigter at ændre. Der er unægtelig noget forjættende i denne tanke. Den åbner visse perspektiver, for så vidt som den måtte være udtryk for en linje i det høje ministeriums politik. Den kan i hvert fald nok skabe en forventning om, at f. eks. den længe ventede skattereform nu må være i sigte, så vist som der jo også her er et område, hvor kritikken længe har været berettiget og hårdnakket nok til at motivere en ændring af lovgivning og vilkår. Vi glæder os altså og håber — og håbet beskæmmer jo ingen.

Hvad nu selve lovforslaget her angår, har jeg efter det, der allerede er sagt af de

[Adolph Sørensen.]

to foregående ærede ordførere, ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg finder dog, at selve den foreslåede titel ikke er videre heldigt valgt. Der er jo her tale om autorisation m. v. af el-installatører og ikke om installatører som sådan, og jeg udtrykker ønsket om, at lovens titel ændres i overensstemmelse hermed. Må jeg i denne forbindelse pege på, at man jo som et led i den almindelige standardiseringsterminologi i tekniske kredse har indført betegnelserne el-installation, el-installatør, el-værk o. s. v., og jeg ville finde det højst rimeligt at følge denne linje op også i det foreliggende lovforslag.

Principielt betegner lovforslaget jo et brud med den tradition kun at meddele autorisation til et nærmere bestemt antal installatører i de respektive hjemstedsområder og under hensyntagen til de jugerede erhvervs muligheder på stedet. Nu foreslås autorisationsordningen altså gjort obligatorisk, og der tilsikres enhver, som i øvrigt opfylder de stillede krav — jfr. lovforslagets § 4 — ret til og krav på at blive autoriseret. Der sker med andre ord en udvidelse af næringsfriheden, som vel ingen berettiget modsigelse vil kunne møde, selv om der jo nok her og dér ud fra subjektivt skøn vil rejse sig en og anden protest. Men vi kan i hvert tilfælde for vort vedkommende give tilslutning til dette princip.

Hvis man alene læser lovforslagets paragraffer og ikke bemærkningerne, synes det ikke umiddelbart at fremgå, at en installatør faktisk kan erhverve autorisation overalt i landet, også uden for sit værksteds hjemsted, på nærmere fastsatte vilkår. Jeg har nok forstået lovforslaget derhen, men håber, at man under den udvalgsbehandling, som jeg går ud fra skal finde sted, kan finde frem til en klarere formulering af lovforslaget, der jo skal kunne læses og forstås af enhver.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at armaturer, støvsugere, lamper o. lign. er holdt uden for lovområdet til trods for fremsatte ønsker herom, hvad jeg finder meget rigtigt, fordi der jo her i høj grad er tale om et ukontrollabelt område, som, hvis det blev lovfæstet, kun ville indbyde til lovovertrædelse en masse.

Det forekommer mig, at adgangen for den enkelte installatør til at gøre sig bekendt med det i § 13 nævnte centralregister, for så vidt angår hans egen fortid eller forhold, er gjort lovlig snæver, men også herom kan der vel forhandles i udvalget.

Hermed skal jeg på det konservative folkepartis gruppes vegne tilsige vor medvirken til den velvillige og hurtige behandling af lovforslaget, som den højtærede minister i sin fremsættelsestale har udtrykt håb og ønske om.

Morten Larsen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det foreliggende lovforslag.

Det er min opfattelse, at den store udvikling, der har været og fortsat vil være på el-området, gør det betimeligt at udvide autorisationsmulighederne. Selv om loven af 1937 har været tilstrækkelig i en årrække, kan det vel ikke skjules, at dens begrænsningsmuligheder i enkelte tilfælde har virket uheldigt og dermed skabt visse privilegier. Jo mere afhængig befolkningen og erhvervene bliver af elektriciteten, des større sikkerhed må der være for hurtig og sikker hjælp. Det må også synes rimeligt, at fagligt dygtige mennesker med de fornødne kvalifikationer sikres mulighed for at skabe sig en forretning på deres arbejdsfelt.

Jeg finder det naturligt, at kravene til autorisation på dette, man kan vist godt sige farlige, erhvervsområde er ret omfattende, men håber også, at der i enkelte tilfælde kan dispenseres, når de praktiske forhold taler derfor. På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Gøting: Retsforbundet kan fuldt gå ind for det foreliggende lovforslag, fordi det i højere grad end mange af de lovforslag, som ellers fremsættes fra dette sted, tydeligt varetager forbrugernes tarv. Det tenderer imod en opløsning af de monopolagtige tilstande, som tidligere var gældende gennem meddelelse af autorisation, og peger hen imod en effektivisering af de almindelige næringsfrihedsprincipper. Samtidig er det jo et plus, at de direkte implicerede parter er interesseret i at få lovforslagets hovedprincipper gennemført — jeg tænker her på elektricitetsrådet, Danske Elværkers For-

[Gøting.]

ening, Foreningen af Elektroinstallatører i København og Provinsen samt Dansk Elektrikerforbund.

Det kan faktisk blive vanskeligt at komme med kritiske bemærkninger til lovforslaget. Hvis der endelig skal siges noget, må det blive en henstilling om, at det kartotek eller register over autoriserede installatører, som det foreslås at elektricitetsrådet skal føre, ikke kommer til at omfatte andet end de rent faglige overtrædelser. Kartoteker kan være noget ubehageligt noget.

Til slut yderligere et plus: loven koster ikke noget. Vi tilsiger lovforslaget vor støtte og vil ikke insistere på udvalgsbehandling.

Lynnerup Nielsen: Også mit parti kan give tilslutning til det fremsatte lovforslag. Det er også vor opfattelse, at en gennemførelse af lovforslaget, således som dets enkelte paragraffer er udformet, vil betyde, at man på en bedre måde vil kunne imødekomme elektroinstallatørernes krav og ønsker om at udføre deres arbejde under den givne autorisation. Det samme gælder vordende installatører. Særlig på dette punkt synes jeg lovforslaget er udtryk for noget godt og fornuftigt; der vil blive bedre og lettere adgang til og mulighed for autorisation i et forsyningsområde end hidtil, når prøver og andre kvalifikationer er i orden.

Bestemmelsen om, at el-værker o. lign. kan foretage de arbejder inden for deres eget område, som ellers skal udføres af autoriserede installatører, ved personer, som er ansat dér, bibeholdes jo i lovforslaget, og det finder vi også helt i orden.

Vi mener, at forslaget, hvis det ophøjes til lov, vil imødekomme berettigede interesser hos de eksisterende installatører ved udførelsen af deres arbejde under det ansvar, de har; men det imødekommer jo i høj grad også de kommende installatører gennem en lempeligere adgang til autorisation. Den gældende ordning har måske nok virket noget — ja, monopolagtigt er

for stærkt et ord, men noget i den retning.

De nye regler i lovforslaget om oprettelse af et centralregister i elektricitetsrådet finder vi nyttige; hvis en elektriker søger autorisation og på uberettiget måde forbigås, har han her adgang til at få de fornødne oplysninger om sin egen sag.

Vi finder altså, at lovforslaget ikke alene giver en bedre ordning på dette specielle område for installatører og vordende installatører, men også i høj grad sikrer forbrugerne. Vi kan i princippet tiltræde de bestemmelser, som er foreslået i lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning til lovforslaget fra de ærede ordførere. Det er vist rigtigt, som en ordfører sagde, at det kan være svært at finde kritiske bemærkninger om lovforslaget; alligevel er det jo lykkedes at få et par stykker fremført. Men når vi behandler et lovforslag, der som dette har ret stor betydning for et praktisk erhverv, er det jo rimeligt, at der bliver adgang til at se på de rejste indvendinger i et udvalg.

Til det ærede medlem hr. Th. Mikkelsen vil jeg sige, at jeg er villig til i udvalget nærmere at drøfte de overgangsbestemmelser, som vi mener er nødvendige, når vi skal over til de nye principper, der er nedlagt i lovforslaget.

Angående de krav til værkstedsindretning, som stilles til dem, der autoriseres som installatører, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Marius Buhl, at det må selvfølgelig være sådan, at der ikke ad den vej kan skabes, om jeg så må sige, en ny monopolstilling. Når vi fra ministeriets side har ment det nødvendigt at udarbejde disse nye regler, har udgangspunktet været det, at det ene forsyningsområde ikke må stilles stærkere end andre. På den anden side må der naturligvis, når vi nu går over til den frihed i erhvervet, som gennemførelsen af dette lovforslag fører med sig, være visse minimumskrav, for ellers kunne vi komme i den situation, at en elektriker, der havde

[Ministeren for offentlige arbejder.]

taget installatøreksamen, kunne nedsætte sig uden at have de fornødne muligheder for at udføre arbejde på disse områder, som jo må kræve en vis standard på grund af den sikkerhed, der skal være til stede ved de elektriske installationer. Der er altså ikke fra ministeriets side tilsigtet noget nyt monopol med disse krav, men blot dette, at visse minimumskrav må opfyldes, og derfor tror jeg, det vil være praktisk, at vi drøfter dette spørgsmål i udvalget. Hensigten er altså blot at skabe basis for, at de installatører, der bliver autoriseret, også kan påtage sig arbejdet.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, at titler kan man jo altid diskutere. Jeg synes, at titlen på dette lovforslag i og for sig er korrekt nok, for det handler jo om elektroinstallatører; om de så burde kaldes el-installatører i stedet for, kan vi selvfølgelig diskutere i udvalget. Jeg tror, at titlen i og for sig meget godt dækker det, som lovforslaget indeholder.

Jeg kan ikke rigtig være enig med det ærede medlem i, at man ikke i § 4 klart kan læse, at en installatør, som er autoriseret i sit bopælsområde, kan påtage sig arbejde i ubegrænset omfang uden for dette område. Jeg synes, det står klart i § 4, sidste stykke. Men selvfølgelig er jeg rede til at drøfte dette spørgsmål i udvalget og eventuelt søge at finde frem til en klarere formulering, for det har ikke været hensigten at skjule dette forhold; det tror jeg heller ikke det ærede medlem mente. Jeg ser imidlertid noget meget væsentligt i dette, at en elektroinstallatør, som har fået autorisation i sin kommune, kan arbejde uden for kommunegrænserne, i andre kommuner, for netop med hensyn til dette forhold har vi haft så mange klager, specielt i licitationsspørgsmål. Der har somme tider været elektroinstallatører, som er mødt frem med betydeligt billigere tilbud end de stedlige installatører, men som er blevet afvist, fordi de ikke har haft autorisation i den pågældende kommune. Her ville vi gerne have så frie forhold som muligt ud fra den betragtning, at vi må være interesseret i at gøre byggeriet på det område, lovforslaget omhandler, så billigt som muligt; det er vigtigt for os at

få slået fast, at der også her foreligger en nydannelse.

Jeg erklærer mig altså villig til i udvalget at være med i et forsøg på, hvor det er muligt, at gøre lovforslaget bedre, end det er i den foreliggende form; men jeg vil samtidig give tilslutning til det ærede medlem hr. Marius Buhls bemærkning om, at lovforslaget meget gerne skulle gennemføres i indeværende samling, idet vi længe har villet have det frem, men det har ikke været muligt at få det til behandling tidligere. Jeg er altså enig i, at vi gerne skulle have lovforslaget gennemført i denne samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Th. Mikkelsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning.
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 25. april, kl. 9 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om elektroinstallatører.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

[Formanden.]5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om lønninger m. m. til folkeskolens lærere.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om reglerne for adgang til at oppebære folkepensionens mindstebeløb m. m.).

Mødet hævet kl. 14⁵.

85. møde.

Fredag den 25. april kl. 9.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om elektroinstallatører.

Valgt blev: *Th. Mikkelsen, Francke, M. Larsen (Kolding), Waldemar Laurson, Mørk, K. Axel Nielsen, Poul Nilsson, Morten Larsen, Gøting, Marius Buhl, Søren Jensen, Justesen, Kryger, Paabøl, Adolph Sørensen, Fanger og Asger Jensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1765, fremsættelsen i tidenden sp. 3874).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 3-7 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1857, fremsættelsen i tidenden sp. 3874, jfr. 3897).

Første behandling af forslag til lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2025, fremsættelsen i tidenden sp. 3874, jfr. 3905).

Første behandling af forslag til lov om lønninger m. m. til folkeskolens lærere.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2031, fremsættelsen i tidenden sp. 3907, jfr. 3904).

Første behandling af forslag til lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2061, fremsættelsen i tidenden sp. 3909, jfr. 3905).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om reglerne for adgang til at oppebære folkepensionens mindstebeløb m. m.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2131, fremsættelsen i tidenden sp. 3916, jfr. 3890).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Det er umiddelbart indlysende, at det er umuligt at gå i enkeltheder i omtalen af lovforslag af et sådant omfang som dem, der behandles her. Det skulle heller ikke være nødvendigt, når hensyn tages til det omfattende materiale, der foreligger fra lønningskommissionen, og efter den indgående redegørelse, der er givet af den højtærede finansminister. Jeg skal derfor i det store og hele kun beskæftige mig med de principper, der er nedlagt i forslagene, og kun undtagelsesvis omtale detaljer.

Jeg vil gerne som en af dem, der har været medlem af lønningskommissionen, men også som medlem af den gruppe